

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Севлиево, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИАНА Р. ХУБЕНОВА**

при участието на секретаря Виктория М. Стойчева
като разгледа докладваното от **ДИАНА Р. ХУБЕНОВА** Гражданско дело № 20234230100135 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

„ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕАД, с ЕИК 130460283, е предявило по реда на чл. 422, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), искове, с правно основание чл. 79, ал. 1 и чл. 92 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), вр. с чл. 345 от Търговския закон (ТЗ), вр. чл. 232, ал. 2 от ЗЗД, за признаване за установено по отношение на Р. С. М., с ЕГН *****, че последната дължи на ищцовото дружество сумата в общ размер на 746,67 лева, от които: сумата от 205,09 лева - незаплатени абонаментни такси за мобилни услуги, сумата от 165,30 лева, представляваща незаплатени лизингови вноски; сумата от 376,28 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент; ведно със законната лихва върху главницата от датата на депозиране на Заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК – 25.07.2022 г., до окончателното изплащане на сумата, за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК № 428/26.07.2022 г. по ч. гр.д. № 772/2022 г. по описа на Районен съд – Севлиево.

В исковата молба се излагат съображения, че на 08.08.2018 г. между страните бил сключен Договор за мобилни услуги относно мобилен номер ***, със срок на действие 08.08.2019 г., правоотношението по който било подновено с допълнително споразумение от 24.02.2020 г., с уговорен в него срок до 24.02.2022 г. и месечна абонаментна такса в размер на 39,99 лв.; сключен договор за лизинг относно мобилно устройство SAMSUNG Galaxy A10 32 GB Dual Blue, което да бъде изплатено чрез 23 броя вноски, всяка в размер на 5,59 лв.; договор за лизинг за базови аксесоари от 24.02.2020 г., чрез който абонатът взел пакет базови аксесоари на изплащане чрез 23 броя

лизингови вноски, всяка от които в размер на 3,11 лв.; договор за мобилни услуги от 10.05.2019 г. относно номер ***, със срок на действие 24 месеца от датата 10.05.2019 г. и месечна абонаментна такса в размер на 16,99 лв., като въз основа на договора абонатът получил мобилно устройство HUAWEI Telenor 4G MiFi с отстъпка от стандартна цена – цена в брой или обща лизингова цена с абонаментния план от 19,99 лв.

Твърди се в исковата молба, че въз основа на сключените договори, ответницата ползвала предоставяните от ищеца услуги, като за периода 15.03.2020 г. – 14.07.2020 г. ищецът издал 4 броя фактури за дължими суми, които ответницата не заплатила. На това основание ищецът прекратил едностранно сключените с него договори и издал крайна фактура, с която начислил неустойка за предсрочно прекратяване на договорите. По посочените по-горе договори останали неизплатени задължение от ответника, както следва: 205,09 лв. – дължими и неплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги през периода 15.03.2020 г. – 14.07.2020 г.; 106,21 лв. – дължими лизингови вноски по договор за лизинг от 24.02.2020 г. относно мобилно устройство SAMSUNG Galaxy A10 32 GB Dual Blue за периода м. август 2020 г. – м. февруари 2022 г.; 59,09 лв. – лизингови вноски по договор за лизинг от 24.02.2020 г. относно мобилни устройства за периода м. август 2020 г. – м. февруари 2022 г.; 376,28 лв. – неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти, от които: 88,19 лв. – неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от 10.05.2019 г. /от които 42,48 лв. представляваща стойност на 3 месечни абонаментни такси и 45,71 лв. – неустойка за предоставен за ползване устройство HUAWEI Telenor 4G MiFi с отстъпка от стандартната цена/; 288,09 лв. – неустойка за предсрочно прекратяване на договор от 24.02.2020 г. /от които 111,81 лв. представляваща стойност на 3 месечни абонаментни такси и 176,28 лв. – неустойка за предоставен за ползване устройство SAMSUNG Galaxy A10 32 GB Dual Blue с отстъпка от стандартната цена/.

Поради изложеното се предявява процесната претенция. Претендират се разноси.

В срока по чл. 131 от ГПК не постъпил отговор на искова молба от ответницата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 2, вр. с чл. 12 от ГПК, обсъди възразенията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от приложеното ч. гр. д. № 772/2022 г. на Районен съд - Севлиево, вземанията по настоящото производство съответстват на тези по заповедта за изпълнение. Заповедта е връчена на длъжника на основание чл. 47, ал. 5 от ГПК, в указания едномесечен срок по чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК са предявени настоящите икове. Същите са допустими и подлежат на разглеждане по същество.

По исковете по реда на чл. 422, ал. 1, вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, от ЗЗД и чл. 342, ал. 1 от ТЗ:

От представените по делото договори и допълнително споразумение е видно, че: с **Договор за мобилни услуги** относно мобилен номер ***, от 08.08.2018 г., към който е сключено допълнително споразумение № 035761047 от 24.02.2020 г., се установява, че между страните е възникнало облигационно правоотношение, съгласно което операторът е предоставил на мобилен номер *** месечен абонаментен план, в размер на 35,99 лева. Със същото допълнително споразумение от 24.02.2020 г. ищцовото дружество е предоставило на ответницата за временно и възмездно ползване следното устройство - SAMSUNG Galaxy A10 32 GB Dual Blue, за което е сключен договор за лизинг. На същата дата - 24.02.2020 г. е сключен между страните и договор за лизинг за базови аксесоари, чрез който абонатът взел пакет базови аксесоари на изплащане.

На 10.05.2019 г. е сключен между страните Договор за мобилни услуги относно номер ***, като въз основа на договора абонатът получил мобилно устройство HUAWEI Telenor 4G MiFi с отстъпка от стандартна цена – цена в брой или обща лизингова цена с абонаментния план от 19,99 лв.

Видно от представените договори и допълнително споразумение, между страните са възникнали валидни облигационни правоотношения, по силата на които операторът е предоставил на абоната два телефонни номера, мобилни устройства и базови аксесоари, при съответни месечни такси и срокове на действие на договорите, срещу задължението за заплащане на уговорената цена на услугата - абонаментни такси и лизингови вноски. Във всеки от договорите се съдържа описание на тарифните планове, ценовите условия, като са посочени задълженията на абоната и последиците от неизпълнението им, свързани с начисляване на неустойки. Договорите и допълнителните споразумения, откъм съдържание, отговарят на законовите изисквания за договори, сключени при общи условия, като те включват необходимите реквизити за страни, предмет, срок и описание на услугите, а липсващите елементи могат да бъдат заместени от общите условия, които са неразделна част от тях. Те са приети с положения подпис на абоната, който не е оспорен и по този начин лицето е декларирало, че е запознато с тях и е получило екземпляр от същите. Договорите и допълнителното споразумение са редовни от външна страна и обвързват страните с договорените им задължения.

При така възприетото съдът приема за установено валидно възникнало правоотношение между страните по горепосочените договори – за мобилни услуги и за лизинг, че ищецът е изпълнил задълженията си по тях като е предоставил на ответницата достъп до мобилната си мрежа за ползването ѝ от ответницата, съответно ѝ е предоставил за ползване мобилни устройства и базови аксесоари, посочени в договорите за лизинг, поради което и установено по делото е, че за ответницата е възникнало валидно задължение

да заплаща абонаментните такси по договорите за мобилни/фиксиращи услуги, съответно лизинговите вноски по договорите за лизинг. Установеното по делото постигнато съглашение по договорите за лизинг, изявлението на ответницата, че е получила съответните устройства, установява валидно възникнало задължение за плащане на лизинговите вноски по договорите.

С оглед гореизложеното и като съобрази съглашенията по договорите, то съдът приема за установено по делото валидно възникнало вземане на ищеца към ответницата за заплащане на сумата от 205,09 лева, дължими за предоставени мобилни услуги по представените договори; сумата от общо 165,30 лева, представляваща, както следва: сумата от 106,21 лв. – дължими лизингови вноски по договор за лизинг от 24.02.2020 г. относно мобилно устройство SAMSUNG Galaxy A10 32 GB Dual Blue и сумата от 59,09 лв. – лизингови вноски по договор за лизинг от 24.02.2020 г. относно мобилни устройства/базови аксесоари. Доколкото съобразно разпоредбата на чл. 154 от ГПК в тежест на ответника е да установи извършеното плащане и доколкото не са представени доказателства в тази насока, съдът намира, че ответницата не е изпълнил задължението си за заплащане на процесните задължения, нито е оспорила претендиращия размер отразен в представените по делото фактури.

Съобразно горното, предявените иски се явяват основателни, като доказани, както по основание, така и по размер. С оглед акцесорния характер на претенцията следва да се уважи и искането за присъждане на законната лихва от подаване на заявлението до окончателното плащане.

По иска по чл. 422, ал. 1, вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 92 от ЗЗД:

В Раздел 4, т. 2 от допълнителното споразумение към договора за мобилни услуги от 08.08.2018 г., както и в договора за мобилни услуги от 10.05.2019 г., страните са уговорили дължимост на неустойка в размер на сумата от стандартните месечни абонаменти до края на срока на договора, но не повече от трикратния размер на стандартните месечни вноски. Неустойката представлява договорен способ за обезвреда на едната страна в правоотношението при допуснато неизпълнение на договорно задължение от другата страна по правоотношението, без да е необходимо страната, в чиято полза е уговорена неустойката, да доказва вреди. С този способ страните още при възникване на договорното правоотношение уговарят начин на обезвреда. В конкретния случай, със сключване на договорите за мобилни услуги, страните са уговорили дължимост на неустойка поради прекратяване по вина на потребителя. Съдът, съобразявайки обстоятелството, че дружеството ищец претендира неустойка в размер на три месечни абонаментни такси, отчитайки наличието на доказателства за размера на абонаментните такси, в допълнителното споразумение към договора за мобилни услуги от 08.08.2018 г. и в договора за мобилни услуги от 10.05.2019 г., както и предвид наличието на съдебни решения, постановени по иски от КЗП по отношение на клаузите на мобилните оператори относно неустойка за прекратяване, според които неустойка в размер на три месечни абонаментни

такси не се явява недействителна, приема, че исковата претенция подлежи изцяло на уважаване и в частта за претендираната неустойка. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира за основателна претенцията за заплащане на неустойката в размер на три стандартни месечни вноски и по двата договора.

По отношение претендираната сума за неустойка за предоставено за ползване устройство SAMSUNG Galaxy A10 32 GB Dual Blue и устройство HUAWEI Telenor 4G MiFi, с отстъпка от стандартната цена, съдът намира следното:

Не е нищожна клаузата, която предвижда, че при прекратяване на договора потребителят дължи разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно ценова листа, действащата към момента на сключване на договора, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг), каквато съответства на оставащия срок на договора. Съдът намира, че посочените клаузи отговарят на изискването за добросъвестност и не водят до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя. Договорът за лизинг намира своето правно основание в чл. 342, ал. 1 от ТЗ. Съгласно този текст, с договора за лизинг лизингодателят се задължава да предостави за ползване вещь срещу възнаграждение. Отношенията по договор за лизинг се уреждат като при отношенията по договор за наем и разпоредбата на чл. 345 от ТЗ препраща към разпоредбите на договор за наем. В случая потребителят получава на лизинг устройство на преференциална цена поради обстоятелството, че се ангажира в рамките на определен период да ползва предоставените от оператора мобилни услуги. Операторът е склонен да предостави устройството на по-ниска цена от стандартната към момента на сключване на договора за лизинг, тъй като очаква печалба за договорения период по договора за предоставяне на мобилни услуги. В случая потребителят не е изправна страна и по договорите за предоставяне на мобилни услуги и по договорите за лизинг. Не са налице доказателства потребителят да е върнал устройствата на лизингодателя. Ето защо съдът приема, че договорената неустойка е валидна и не е прекомерна в случая, тъй като в противен случай потребителят би се обогатил за сметка на лизингодателя – договаря получаването на устройство на по-ниска цена от тази, която би заплатил, без да се ангажира с договор за предоставяне на мобилни услуги за определен срок; получава устройството на по-ниска цена; не заплаща вноските и по двата договора; не връща устройството (в който случай неустойка не се дължи, ако устройството е в съответния вид), но няма санкция за неговото несъобразено с клаузите на договора поведение. Ето защо, искът е основателен и следва да бъде уважен.

По отговорността за разноски:

С оглед изхода на спора при настоящото му разглеждане, разноски се дължат на ищеца на основание чл. 78, ал.1 от ГПК. Ищецът е направил

искане, представил е списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за сторени такива, затова в полза на ищеца следва да се присъдят разноски пред първата инстанция в общ размер от 605 лева, от които: 125 лева – платена държавна такса, 480 лева – адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие. В общата сума на дължимите разноски следва да се включат и разноските в заповедното производство, в размер на 25 лева – държавна такса и 180 лева – адвокатско възнаграждение, тъй като на основание т. 12 от ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС за тях съдът дължи изрично произнасяне с осъдителен диспозитив.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че **Р. С. М.**, с ЕГН *****, с адрес: ****, **ДЪЛЖИ** на **„ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕАД**, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Младост 4”, Бизнес Парк София, сграда 6, **сумата** в общ размер на **746,67 лева** /седемстотин четиридесет и шест лева и шестдесет и седем стотинки/, от които: сумата от 205,09 лева - незаплатени абонаментни такси за мобилни услуги, по договор за мобилни услуги; сумата от 165,30 лева, представляваща незаплатени лизингови вноски; сумата от 376,28 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент; **ведно със законната лихва върху главницата** от датата на депозиране на Заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК – **25.07.2022 г.**, до окончателното изплащане на сумата, за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК № 428/26.07.2022 г. по ч. гр.д. № 772/2022 г. по описа на Районен съд – Севлиево.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК **Р. С. М.**, с ЕГН *****, да заплати на **„ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕАД**, ЕИК 130460283283, **сумата от общо 810 /осемстотин и десет/ лева** представляващи съдебно-деловодни разноски, от които: сумата от 605 /шестстотин и пет/ лева, представляваща съдебно-деловодни разноски пред първата инстанция и сумата от 205 /двеста и пет/ лева, представляваща разноски в заповедното производство, сторени по ч. гр. д. № 772/2022 г. по описа на Районен съд - Севлиево.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Габрово в **двуседмичен срок** от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____